

תת"ע 18099/11/16 - מדינת ישראל נגד שלומי פרץ

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

09 אפריל 2017

תת"ע 18099-11-16 ישראל נ' שלומי פרץ

בפני כב' השופט עופר נהרי
בעניין: מאשימה

מדינת ישראל

נגד

שלומי פרץ

נאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי הוא נהג ברכב, ובעת שהרכב היה בתנועה השתמש הנאשם עפ"י הטענה בטלפון שלא באמצעות דיבורית וזאת בניגוד לתקנה 28 (ב) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר בביצוע העבירה ולנוכח כך נקבע והתקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העיד השוטר מר אדיר קדוש (ע.ת.1) ובמסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (סומן ת/1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם מר שלומי פרץ (ע.ה.1).

לאחר מתן הדעת לראיות, לעדויות ולדברי הצדדים בסיכומיהם, ואף לאחר ששמתי לנגד עיני כי עדות יחידה מטעם התביעה מצויה בתיק זה, מסקנתי היא שהתביעה הוכיחה כנדרש את אשר יוחס לנאשם.

ואלה נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

השוטר ערך דו"ח מפורט אשר מן הפרטים המצויים בו עולה כי היתה לו תצפית ראויה אל עבר רכב הנאשם ואל עבר הנאשם כנהג.

הנאשם בחר לחקור את השוטר בבית המשפט בחקירה נגדית קצרה ביותר וזאת על אף שבית המשפט שב והסביר לנאשם בסבלנות רבה את חשיבותה ונחיצותה של חקירה נגדית.

לא מצאתי כי עלה בידי הנאשם לערער בדבר מה את גירסת השוטר.

לא נסתרה גירסת השוטר על כי בינו לבין רכב הנאשם לא היתה כל הפרעה בשדה הראיה.

לא נסתרה גירסת השוטר אודות מיקומו ביחס לרכב הנאשם ואודות נתיבי הנסיעה.

לא נסתר כי האירוע התרחש באור יום, במזג אויר נאה ובראות טובה.

לא נסתר כי החלון דרכו ראה את השוטר את אשר טען כי ראה היה חלון שקוף וללא וילונות או מדבקות.

השוטר ידע לפרט כי הוא ראה את הנאשם אוחז בידו הימנית מכשיר טלפון סלולרי בצבע שחור עם פס לבן וזאת כשהמכשיר צמוד לפה של הנאשם, וגם פירט כי לכשהנאשם הבחין בו (בשוטר) אזי הנאשם הוריד את המכשיר.

השוטר עשה עלי רושם ענייני ואובייקטיבי בעדותו ואציין כי למדתי על האובייקטיביות שלו גם מכך שציין באופן הוגן את תגובת הנאשם על אתר.

כאמור, למרות שלרשות הנאשם עמדו כ-3 חודשים בין מועד ההקראה לבין מועד ההוכחות על מנת להתכונן לדיון ההוכחות, ולמרות שבית המשפט לא הגביל במהלך דיון ההוכחות את הנאשם בכל דרך של זמן או של מהות מלהציג לשוטר כל שאלה בחקירה נגדית, בחר הנאשם להפנות אל השוטר רק שאלה אחת, ומבלי לאמת את השוטר בקשר עם היבטים נוספים מן האירוע, והכל למרות שבית המשפט הסביר לנאשם כאמור את חשיבותה של החקירה הנגדית.

הנאשם ציין בעדותו כי יתכן שהוא הוציא באותה עת סיגריה (במהלך הנהיגה של המשאית שלו בכביש מס' 4) וכי יתכן, לדבריו, שהשוטר טעה בין זה לבין אחיזת טלפון.

בכל הכבוד, אומר לענין זה ראשית כי אני נותן כאמור אמון בגירסתו של השוטר אשר לא נסתרה על כי מה שהוא ראה שהנאשם אוחז בידו ובסמוך לפיו היה מכשיר טלפון נייד ולא סיגריה, ושנית, ובמאמר מוסגר, כי ככל שהנאשם נוהג להסיר ידיו מן ההגה כדי להוציא סיגריות (על אף הוראת תקנה 28 (א) לתקנות התעבורה) והכל כשהוא נע עם משאית, יתכן שטוב יעשה הנאשם, למען בטחונו ובטחון עוברי הדרך האחרים, באם לא ינהג כך.

לא מצאתי כי יש היכרות קודמת כלשהי בין השוטר לנאשם אשר תביא כביכול את השוטר לנקוט בחוסר אובייקטיביות באכיפה כלפי נאשם ספציפי זה, ואף לא מצאתי כאמור כי השוטר נקלע לטעות בהבחנה באירוע זה.

לאור כל המפורט לעיל מורשע בזאת הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 09 אפריל 2017, במעמד הצדדים.